

CSONTOS JÁNOS (1962) Budapest

CSONTOS JÁNOS

Túlélő-show

Túlélni Petőfit (26) nem nagy kunszt.
 Az embernek még kötete sincs:
 neki is csak néhány volt, vigasztalja magát.
 Később majd lesz idő bőséggel behozni,
 persze szigorúan mennyiségileg.
 Ágyban, párnák közt, boldog szerelemben
 múlik az élet, s valósággal
 úgy kell keresni a csatatereket.

Túlélni József Attilát (32): kötelező gyakorlat.
 Az ember, még innen a nagy bravúrokon,
 de egyben-másban már túl is rajtuk,
 időt rabol a kisdéd családtól,
 kötelező szülinapos parafrázist körmöl,
 lépést és rendszert vált, ha úgy adódik,
 s igazából még hessentenie se kell
 a kósza szuicid gondolatokat.

Túlélni Adyt (41) már komoly fegyvertény.
 Az ember Marcus Aurelius módjára mérlegel,
 kibotorkál a nagy sötétlő erdőből,
 be-betéved még sötétebbekbe,
 de nincsenek többé szivárványos illúziói.
 Egyik kötete olyan, mint a másik,
 kapaszkodik a szeretteibe, barátaiba,
 s üdvtanná formálja a megváltó írást.

Túlélni magam (54) angyalias élmény.
 Túl immár testi és lelki halálokon,
 de még csak kétharmadán a valószínű útnak,
 porózus testtel, rongyolt lélekkel,
 mágnás múlttal és koldus jövővel,
 bögrényi hittel és tenger reménnyel
 roskadozom könyvtárnyi súly alatt,
 s nincsen szavam a holdvilágos égre.

Kínai szonett

Mintha a légkör sírna-rína
Könnyeznének a mínuszok
Alattad pulzál népi Kína
Felhők alatt gyilkos szmogok

Ringatva lelked Ázsiáit
Tőzsdei forradalmakat
Bölcsőjében vak élet ásít
És felzabál és meghalad

Három dében térkép e táj
Mehódíttatik ím Kitáj
Túlman vár könnyűvérű Sanghaj

Mocorogván korhadt keresztjén
Mihez kezdjen itt egy keresztény
Inkognitóban egy alangyal

HAASZ AGNES, Tűzszöveget-bontás 8., 2015

